ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΔΩΡΕΑ 1906

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.
ΑΡΙΘ.— 36

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ
Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιβαλλομένη ἀπάντησις—Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων—Περὶ τοῦ στενογραφικοῦ ἢ ἱερογραφικοῦ τῆς παρασημαντικῆς τῆς ἐκκλησιαστ. μουσικῆς—Ἡ τελετὴ τῆς Ἰνδικτιῶνος—Μ τοῦ Γ. Σχολὴ—Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὅτε, ἀγωνιῶντες οἱ Ἀγχιαλῖται περὶ τῆς ἀναμενούσης αὐτοὺς τύχης ὡς ἐκ τῆς προφανοῦς συγκακουργίας τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰς πρωτακούστους βιαιοπραγίας καὶ φρικαλεότητας τῆς Βάρνης, Φιλιππουπόλεως, Στενημάχου, Σοφίας, Πύργου, Ἀγχιάλου κτλ. ἅμα δὲ πληροφορούμενοι καὶ τὰ κατ' αὐτῶν ἀναφανδὸν σκευωρούμενα, ἀπετάθησαν πρὸς τὸν ὕπατον Κυβερνήτην τῆς χώρας, τὸν ἐν ταῖς θέρμαις τῆς Μάριεμβαδ τὸ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ σαρκίον θεραπεύοντα Ἡγεμόνα Φερδινάνδον ἐκλιπαροῦντες τὴν ἐνεργὸν αὐτοῦ προστασίαν κατὰ τῶν ἀφηνιασάντων ψευδομακεδόνων ἐπηλύδων, ἡ Α. Β. Υ. οὐδαμῶς συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς ἀπέλπιδος ἐπικλήσεως χιλιάδων ὅλων ὑπηκόων του, προὐτίμησε βαθείαν νὰ τηρήσῃ σιγήν, ἐπαινῶν οὕτω πᾶσαν τὴν περὶ τούτου φροντίδα εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, ἥτις, διὰ τοῦ Νομάρχου Πύργου (πρὸς ὃν ἐπίσης οἱ Ἀγχιαλῖται εἶχον ἀποταθῆ ἀνακοινοῦντες τὰ τεκταινόμενα), ἀπήντησεν ὅτι αἱ ἀρχαὶ εἶχον λάβει πάντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ὅπως οὐδὲν τὸ ἔκτροπον συμβῇ ἐν τῇ πόλει καὶ ὅτι ἠδύναντο νὰ μένωσιν ἐντελῶς ἥσυχοι. Μετά τινας δὲ ἡμέρας, ἐπῆλθον τὰ μυσαρὰ ἀνοσιουργήματα τῆς 30 Ἰουλίου καὶ ἕκαστος γινώσκει ὁποῖα τινὰ ἦσαν τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν μέτρα προς ἀποτελεσματικὴν προστασίαν τῆς Ἀγχιάλου.

Καίτοι ὅμως ἡ ἀνεξήγητος σιγὴ καὶ ἀδιαφορία τοῦ Ἡγεμόνος καθὼς καὶ ἡ παρατεινομένη ἀπουσία αὐτοῦ ἐκ τῆς χώρας του, ἔνθα τοσαῦτα καὶ τοιαῦται ἀναστατώσεις ἐλάμβανον χώραν, ἐφαίνετο εἴς τινας πρᾶγμα παράδοξον καὶ οὐχὶ προϊὸν τυχαίας συμπτώσεως, ἐν τούτοις γενικὴ σχεδὸν ἐπεκράτει πεποίθησις ὅτι ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος, ὁ τοσαύτην ἀείποτε ἐπιδείξας ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς Ἕλληνας αὐτοῦ ὑπηκόους,—ἐκτίμησιν ἀνταξίαν

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΧΙΤΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΝΑΥΚΟΒΑ

τῆς παραδειγματικῆς φιλεργίας, φιλονομίας, νοημοσύνης καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῶν ἀφοσιώσεως—γενικὴ σχεδὸν, λέγομεν, ἐπεκράτει πεποίθησις ὅτι ἡ **A. B. Γ.**, καίπερ ἐπιδείξας ἀπέναντι ἑκατὸν χιλιάδων ὑπηκόων του ὀλιγωρίαν ἀνέλπιστον καὶ ἐνδοτικότητα ἀπροσδόκητον, οὐχ ἧττον οὐδέποτε ἦτο δυνατὸν νὰ συνευδοκῇ καὶ νὰ συνεπιδοκιμάζῃ τοιαύτας ἐπαισχύντους κατὰ παντὸς δικαίου κακουργίας τῶν Πέτκωφ, Γεννάδιεφ καὶ λοιπῶν ἑταίρων τῆς ἀνέκαθεν κακούργου Σταμπουλωφείου σπείρας. Διὸ καὶ δικαίως βαρυθυμῶν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀγρίᾳ καταπατήσει τῶν δικαίων τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ,—καταπατήσει, ὁμοίᾳ τῆς ὁποίας μάτην θὰ ἀναζητήσῃ τις ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου—ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἰδιότητί του ὡς ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν θυμάτων, ἔκρινεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Φερδινάνδον καὶ νὰ ἐκζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν στοιχειώδη δικαιοσύνην, τὴν τοσοῦτον ἀνερυθριάστως λακπατηθεῖσαν, ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων, τὰ δεινοπαθήματα τῶν ὁποίων, ἂν μὴ ἐξ ἐκθέσεων τῆς Κυβερνήσεώς του, πάντως ὅμως ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημεριδῶν εἶχον καταστῇ γνωστὰ καὶ τῇ Ὑψηλότητί του.

Ἀλλὰ τί ἄραγε εἰς τὰς δικαίας καὶ νομίμους παραστάσεις τῆς Α. Θ. Π. εὑηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος; Μετὰ πενθήμερον σιωπὴν, διὰ διερμηνίσκου τοῦ ἐνταῦθα Βουλγαρικοῦ Πρακτορείου, (ἐκπληρώσαντος τὴν ἐντολήν του μετ' ἀξιοσημειώτου περισσείας σκαιότητος), διεμήνυσε προφορικῶς τῇ Α. Θ. Π. ὅτι ἔλαβε μὲν τὸ τηλεγράφημα, ἀλλ' ὅτι «ὡς συκοφαντικὸν καὶ ψευδολόγον, ἐθεώρει αὐτὸ ἀνάξιον ἀπαντήσεως».

Ἀφῶμεν κατὰ μέρος τὸ ὕφος καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀπαντήσεως τὰ ὁποῖα ὁ εὐγενὴς εὐπατρίδης καὶ γόνος τοῦ ἡγεμονικοῦ οἴκου τῶν Βουρβώνων ἔκρινε πρέπον νὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ διαδόχου τῶν Γρηγορίων καὶ Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, καὶ ἔλθωμεν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἀπαντήσεως, ἥτις καὶ μόνη ἔχει δι' ἡμᾶς σημασίαν. Διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του λοιπὸν ταύτης ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος, ἀπεριφράστως καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ, χαρακτηρίζει ὡς ψευδολόγους καὶ συκοφαντικὰς τὰς καταγγελίας τοῦ Πατριάρχου περὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ διαπραχθεισῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἀκατονομάστων βιαιοπραγιῶν.

Τὴν ἀπάντησίν του ταύτην ὁ Ἡγεμὼν διεβίβασεν οὐχὶ ἀπ' εὐθείας ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου, διὰ τοῦ ἐνταῦθα Βουλγαρικοῦ Πρακτορείου λαβόντος ἁρμοδίως τὴν τοιαύτην ἐντολὴν παρὰ τοῦ ἐν Σοφίᾳ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι, μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ πατριαρχικοῦ τηλεγραφήματος, ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Πέτρωφ, κληθεὶς εἰς Μάριεμβαδ, ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος του. Πρὸς τὸν κ. λοιπὸν βούλγαρον Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς συναδέλφους του, τοὺς μόνους ὑπευθύνους, κατὰ τὸ συνταγματικὸν δίκαιον, διὰ τὰς πράξεις τοῦ Ἡγεμόνος των, ἀπευθυνόμεθα λέγοντες αὐτοῖς: καὶ ἂν ἔτι παραδεχθῶμεν τὴν ὅλως ἀπίθανον, ἄλλως τε, ὑπόθεσιν, ὅτι ὁ Ἡγεμὼν, διατελῶν ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῶν διαδραματισθέντων ἐν τῇ χώρᾳ του, ἐπὶ καλῇ τῇ πίστει κατεξανέστη κατὰ τῶν καταγγελιῶν τοῦ Πατριάρχου, δι' ὑμᾶς ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι διετελεῖτε ἐν τῇ αὐτῇ ἀγνοίᾳ καὶ ὅτι ἠδύνασθε νὰ χαρακτηρίσητε μετὰ σοβαρότητος τὸ πατριαρχικὸν τηλεγράφημα ὡς συκοφαντικὸν καὶ ψευδολόγον;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι λοιπὸν, κ.κ. ὑπουργοί, τῆς Βουλγαρίας, ὅτι, τῇ 3 Ἰουνίου, ὄχλος σύμμικτος, συναθροισθεὶς ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν Βάρνης, παρεκώλυσε τὴν ἀποβίβασιν τοῦ νέου Ἕλληνος ὀρθοδόξου Μητροπολίτου Νεοφύτου;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι ταὐτοχρόνως περιέφερον ἐπὶ τῆς προκυμαίας ὄνον, τιτλοφοροῦντες αὐτὸν ὑψηλοφώνως Μητροπολίτην Νεόφυτον;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι, ὅτι ἡ ἐπίσημος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους παρεδέχθη καὶ ἔθηκεν εἰς κυκλοφορίαν, εἴς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν, εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια, παριστῶντα ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ὄψεως ὄνον φέροντα ἐπὶ τῆς ράχεως τὰς λέξεις *Mitropolit GA·I·DURIS Elenos Elada* καὶ ἄνωθεν ἐκτύπους βουλγαριστὶ τὰς λέξεις «ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ἕλληνος Μητροπολίτου Νεοφύτου Ἐφένδη Ἰωάννου ἐν τῇ πόλει Βάρνης 3 Ἰουνίου

1906» ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὄψεως χαρτόσημον μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου καὶ κάτωθι τὴν σημείωσιν: «ἔκδοσις Συλλόγου Φιλογενείας· ἀπαγορεύεται ἡ μετατύπωσις» (πῶς γὰρ οὔ; μήτοι τὰ τοιαῦτα ἀριστοτεχνικὰ προϊόντα σπινθηροβόλου μεγαλοφυίας δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προστατεύωνται διὰ προνομίου ἐφευρέσεως); χωρὶς κ. κ. ὑπουργοί, νὰ ἀναλογισθῆτε ὅτι ὁ τοιοῦτος προπηλακισμὸς ὀρθοδόξου Ἱεράρχου ἀντενακλᾶτο ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἐξάρχου καὶ τῶν λοιπῶν βουλγάρων Ἱεραρχῶν, τῶν ἀνακηρυττόντων ἑαυτοὺς μετ' ἐγκαυχήσεως ὡς ὀρθοδόξων καὶ χειροτονηθέντων παρ' Ἱεραρχῶν λαβόντων ἁπάντων τὴν ἀρχιερωσύνην ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι τῇ 5 Ἰουλίου ἀπηγορεύθη οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ ὄχλου διὰ λιθοβολισμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Νομάρχου, κατόπιν τηλεφωνικῆς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου, ἡ ἔξοδος καὶ αὖθις ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου τῷ Μητροπολίτῃ Βάρνης καὶ ὅτι αὐθημερὸν ἡρπάγη καὶ ἐβεβηλώθη ὁ αὐτόθι Ἑλληνικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῇ δὲ 7 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξαρτώμενον ἑλληνικὸν Νοσοκομεῖον, καὶ τῇ 13 οἱ ναοὶ καὶ αἱ σχολαὶ Καβάρνας καὶ Βαλτζικίου;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι, τῇ 16 Ἰουλίου, ὄχλος μαινόμενος, ἐπιτεθεὶς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Φιλιππουπόλεως κατὰ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ μεγάρου, ἐδῄωσε, κατέστρεψε καὶ ἐλεηλάτησε πᾶν τὸ προστυχόν, ἐτραυμάτισε τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον Φώτιον μεταφερθέντα ἡμιθανῆ καὶ ἀναίσθητον εἰς τὸ γερμανικὸν νοσοκομεῖον καὶ ἐφόνευσε τὸν ἕλληνα δικηγόρον Μαλλιάδην ἐν τῷ οἴκῳ του;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι τὰς αὐτὰς δηώσεις καὶ καταστροφὰς ὑπέστησαν αὐτόθι ἕξ ἕτεροι ναοί, τὰ Ζαρίφεια Ἐκπαιδευτήρια, αἱ λοιπαὶ Ἑλληνικαὶ σχολαὶ τῆς πόλεως, ἡ Βιβλιοθήκη, ἡ Λέσχη, ὁ Σύλλογος «Ὀρφεύς», τὸ Συσσίτιον, τὰ Ἑλληνικὰ Τυπογραφεῖα τῶν ἐφημερίδων «Φιλιππούπολις» καὶ «Εἰδήσεις τοῦ Αἵμο» καὶ ὅτι ἡ Μητρόπολις οἱ ἕξ ναοί, αἱ σχολαὶ καὶ τὰ λοιπὰ κοινοτικὰ ἱδρύματα κατεσχέθησαν καὶ κατακρατοῦνται ἄχρι τῆς ὥρας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι προκηρύξεις βουλγαρικαί, ὧν κατέχομεν ἀντίτυπα καθὼς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν δελταρίων τῆς Βάρνης, ἐτοιχοκολλήθησαν ἀνὰ τὴν πόλιν περιέχουσαι τάδε: **«προειδοποιοῦνται οἱ πολῖται ὅτι θὰ τιμωρῶνται ΛΥΣΤΗΡΟΤΑΤΑ ἐὰν ἐπιτρέψωσιν εἰς ἑαυτοὺς νὰ ὁμιλῶσιν ἐν δημοσίοις μέρεσιν ἐν τῇ βρωμερᾷ φαναριωτικῇ γλώσσῃ».**

Διαταγὴ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ.

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι αὐθημερὸν κατελήφθησαν, διὰ τῶν αὐτῶν βιαιοπραγιῶν, ἡ ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ αἱ σχολαὶ Πύργου, τῇ 19 Ἰουλίου αἱ τοῦ Ταταρπαζαρτζικίου, τῆς Περιστερᾶς καὶ τῆς Κουκλαίνης μετὰ τῆς Μονῆς «ἅγιοι Ἀνάργυροι», τῇ 20 Ἰουλίου αἱ Μοναὶ Φιλιππουπόλεως «ἅγιοι Ἀνάργυροι» καὶ «ἅγιος Γεώργιος», τῇ 21 ἡ Μονὴ τοῦ ἁγίου Κηρύκου τοῦ χωρίου Βοδενά, τῇ 22 Ἰουλίου οἱ τρεῖς ναοὶ καὶ αἱ σχολαὶ τῆς Στενημάχου, αὐθημερὸν δὲ ὁ ναὸς καὶ ἡ σχολὴ τοῦ χωρίου Εὐσταθοχωρίου Ἀγχιάλου;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι τῇ 27 Ἰουλίου ὁ Νομάρχης Πύργου διεβεβαίου τοὺς Ἀγχιαλίτας ὅτι οὐδὲν εἶχον νὰ φοβηθῶσι καὶ νὰ παύσωσιν ἀνησυχοῦντες τὸ Γραφεῖον του μὲ τοιαύτας ἀνοησίας, καὶ ὅτι τὰς αὐτὰς διαβεβαιώσεις ἐξηκολούθησε νὰ παρέχῃ ὁ Ἔπαρχος Ἀγχιάλου μέχρι τοῦ λυκαυγοῦς τῆς Κυριακῆς, ἐνῷ κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἀναφανδὸν παρασκευάζετο ἐν Πύργῳ ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς πόλεως, συνεσκευάζοντο αἱ ἐμπρηστικαὶ ὕλαι, ἐκαλοῦντο οἱ Βούλγαροι ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου ἐφημερίδος «Κράϊ» (ἐκδοθείσης μίαν ἡμέραν ταχύτερον τῆς συνήθους) πρὸς ἐξόντωσιν τῆς πόλεως, τὴν δὲ νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακήν, ὁ διευθυντὴς τοῦ τηλεγραφείου μετέφερε τοῦτο ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς οἰκίας ὅπου ἦν ἐγκατεστημένον εἰς μεμονωμένον τι παράπηγμα, ἐνῷ οἱ λοιποὶ Βούλγαροι ὑπάλληλοι μετεκόμιζον ἐν σπουδῇ τὰ ἔπιπλά των εἰς ἀσφαλῆ μέρη;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι ὁ ἐν Πύργῳ στρατὸς οὐδαμῶς ἐκινήθη δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς εἰς βοήθειαν τῆς εἰς δίωρον μόλις ἀπόστασιν πυρπολουμένης Ἀγχιάλου, παρὰ τὰς ἀπελπιστικὰς ἐπικλήσεις τῶν κατοίκων ταύτης, ἐνῷ ἐξεναντίας ἀπεστέλλοντο ὅπλα καὶ ἐπικουρίαι τοῖς ἐμπρησταῖς καὶ δολοφόνοις, καθὼς καὶ ὅτι ἡ κυβερ-

ΒΕΡΟΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΤΗΜΙΚΟΒΑ

νητικὴ ἀτμάκατος ἐνέπρησε πρὸς ἑσπέραν παραλίους ἑλληνικὰς οἰκίας;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι τὴν αὐτὴν νύκτα ἠτιμάσθησαν, παρὰ τὴν παραλίαν, ἑπτὰ νεάνιδες ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς ἐγένοντο κατόπιν πυρίκαυστοι, ἡ ἑτέρα ἀπεβίωσεν ὡς ἐκ τῶν κακώσεων εἰς ἃς ὑπεβλήθη καὶ αἱ λοιπαὶ τρεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ γνωστὰ εἴς τε τὸ Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τοὺς προξένους Πύργου, ἐπιζῶσι καὶ καταγγέλλουσι τοὺς φαυλεπιφαύλους δημίους των;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἀγχιάλου Βασίλειος, μόλις κατορθώσας νὰ καταφύγῃ, ἐν τῷ μέσῳ χαλάζης σφαιρῶν, εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἐκεῖ ἀποκρυβεὶς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν του (ὅπως διαφύγῃ τοὺς ὄνυχας τῶν διωκτῶν του οἵτινες ἀπανταχοῦ ἀνεζήτουν αὐτὸν δι' ὅλης τῆς ἀπαισίας ἐκείνης νυκτὸς) πρῶτον μὲν ἐν ἁλιευτικῇ καλύβῃ, ὑποκάτω σωροῦ δικτύων, εἶτα δὲ ἐν ἀποκέντρῳ οἰκίᾳ, συνελήφθη μετὰ διήμερον ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ὡδηγήθη δίκην κακούργου εἰς τὸ κρατητήριον, ἐξ οὗ ἐξήχθη μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν βουλγαρικὴν Μητρόπολιν Σηλύμνου (καὶ τοῦτο χάρις εἰς διπλωματικὴν παρέμβασιν), ἐνῷ ἱκανοὶ ἕτεροι Ἀγχιαλῖται ἐξακολουθοῦν νὰ σήπωνται εἰς τὰς φυλακάς, παρὰ πάντα νόμον καὶ δίκαιον, εἰς δὲ τούτων, ὁ Ἀχιλλεὺς Μπαμπάρας, ἀπεβίωσεν ἐσχάτως;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπικυρίων τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀγχιάλου ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ ἐξαναγκαστικὸς ἐκβιασμὸς τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ὅπως ἐκχωρήσωσι τὰ κτήματά των καὶ ὑπαχθῶσι τῇ βουλγαρικῇ Ἐξαρχίᾳ;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅτι ἡ ἡμιεπίσημος βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «**Βετσέρνα Πόστα**» ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1905 ἔγραφε: «μία μόνη φυλὴ πρέ»πει νὰ κυριαρχῇ τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου· τού»του ἕνεκα ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας καὶ »Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας πρέπει νὰ ἐξαντληθῇ καὶ »ἐξολοθρευθῇ,..... ἡ καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, »πρέπει νὰ εἶναι ἄρθρον πίστεως διὰ τοὺς Βουλγά»ρους», ὁ δὲ εἰδικὸς αὐτῆς ἀνταποκριτὴς Δ. Κωνσταντινώφ, ὁ σταλεὶς μετὰ τὴν καταστροφὴν εἰς Ἀγχίαλον, ἐξέφραζε τὴν ἀπορίαν του πῶς ἀκόμη ἐν Ἀγχιάλῳ ἐλαλεῖτο ἡ Ἑλληνικὴ μετὰ τὰ διαδραματισθέντα **καὶ τὴν προκήρυξιν τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἑλληνιστὶ ὁμιλεῖν ἀνὰ τὴν Ἡγεμονίαν;** πρὸς δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 17 Αὐγούστου, ἀνήγγειλε συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου, *Rodoliubie* τοῦ συγκροτηθέντος πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτελέσεως τῶν ἐν Φιλιππουπόλει ὀργίων, ἐν ᾗ ἡ διευθύνουσα Ἐπιτροπή, ἀνακοινοῦσα **τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου**, θὰ προέτεινε τὴν διάλυσίν του; καὶ ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 24 Αὐγούστου δημοσιεύει εἰκόνα παριστῶσαν τὸν Ἡγεμόνα Φερδινάνδον, λακτίζοντα τὸν Πατριάρχην καὶ κάτωθι τὴν ῥήτραν «φύγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, μὴ μὲ πειράζῃς»;

Εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ταῦτα πάντα, κ.κ. βούλγαροι Ὑπουργοί, ἐρωτῶμεν, ἢ ἡ γυμνὴ ἀλήθεια, πολὺ κατωτέρα τῆς πραγματικότητος, ὡς θὰ ἀπεδείκνυεν ἀνάκρισις διεξαγομένη παρ' ἀμερολήπτου Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς τὰ συμπεράσματα ἀποδεχόμεθα ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἀνεπιφυλάκτως; Ἀλλ' ὅτι δὲν εἶναι ψεύδη καὶ συκοφαντίαι τὸ ἀνομολογοῦσιν αὐταὶ αἱ ἀπέλπιδες προσπάθειαί σας ὅπως προσδώσητε εἰς τὰς φρικαλεότητας ταύτας τὸν χαρακτῆρα ἀντιποίνων κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικῶν σωμάτων, ἅτινα συνεκρότησαν αἱ αὐταὶ βουλγαρικαὶ κακουργίαι. Τοῦτο ἀνωμολόγησεν αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Πέτκωφ, εἰπὼν πρὸς συντάκτην τῆς «Βετσέρνα Πόστα» ὅτι αἱ τελευταῖαι βιαιοπραγίαι ἐξήγειραν σύμπασαν τὴν δημοσίαν γνώμην κατὰ τῶν Βουλγάρων μηδ' αὐτῆς τῆς εὐμενεστέρας ἐξαιρουμένης, καὶ ἔβλαψαν καιρίως τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Τοῦτ' αὐτὸ ἀνομολογεῖ μερὶς καὶ αὐτοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου προκηρύττουσα τὴν συνενοχὴν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπιρρίπτουσα ἐπ' αὐτὴν τὴν εὐθύνην τῶν γενομένων· «ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τὸ ἤθελε, — γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ ἐφημερὶς «Ντὲν» — αἱ σκηναὶ αὗται δὲν θὰ ἐλάμβανον χώραν»· ἡ δὲ «Βουλγαρία», ὄργανον τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ Μ. Δάνεφ, ἐπιπροστίθησιν ὅτι κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας της ἐκ Πύργου ἡ ἐνοχὴ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἀδιαφιλονείκητος· «αἰσχυνώμεθα καὶ ἐρυθριῶμεν, » —ἀναφωνεῖ— νὰ καλώμεθα Βούλγαροι. Οἱαι» δήποτε κἂν ὦσιν αἱ ἐλαφρυντικαὶ περιπτώσεις, » τὸ γεγονὸς τοῦτο (ἡ καταστροφὴ τῆς Ἀγχιά»λου) θὰ ἀποτελέσῃ κηλῖδα διὰ τὸ βουλγαρικὸν ὄ-

» νομα καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν μας»· καὶ ἐξακολουθεῖ στιγματίζουσα τὴν Κυβέρνησιν τὴν μόνην ὑπεύθυνον, γράφει, τῆς θλιβερᾶς τύχης τῆς Ἀγχιάλου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δὲν ἐπεβάλλετο ὑμῖν, κ.κ. βούλγαροι Ὑπουργοί, ὑπ' αὐτῆς τῆς στοιχειωδεστάτης συνέσεως, νὰ παρεμποδίσητε διὰ πάσης θυσίας, μέχρι καὶ παραιτήσεως, τὴν πρὸς τὸν Πατριάρχην διαβίβασιν τοιούτου ἡγεμονικοῦ τηλεγραφήματος; Δὲν συνησθάνθητε ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατενέγκητε διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν σας, ὑμεῖς οἱ ὑπεύθυνοι Σύμβουλοί του, καιριώτερον τραῦμα, κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας, κατὰ τοῦ γοήτρου, κατὰ τῆς τιμῆς αὐτοῦ ὡς εὐπατρίδου, τοῦ Ἡγεμόνος σας, παρὰ ἐπιτρέποντες εἰς αὐτὸν νὰ ἐκστομίσῃ ἐκφράσεις ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ δι' ὧν προκηρύσσεται, κατ' ἀναπόδραστον λογικὸν συνειρμὸν, ἡ ἀλληλεγγύη αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁρπάγων, μετὰ τῶν ἐμπρηστῶν, μετὰ τῶν δολοφόνων; Δὲν ἀντελήφθητε ὅτι προσφέρετε αὐτῷ νὰ κενώσῃ, μέχρι τρυγὸς, τὸ ποτήριον τῆς καταπτώσεως, διὰ τῶν τηλεγραφουμένων ἐκ Σοφίας πρὸς τὸν παρισινὸν «Χρόνον» τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἡγεμόνος πρὸς τὸν Πατριάρχην προύκάλεσε γενικὸν ἐνθουσιασμὸν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἀναμένει αὐτὸν πανηγυρικὴ κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του δεξίωσις; Διότι τί ἄλλο σημαίνουσι ταῦτα, παρὰ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Α. Β. Υ. ἀπεκδυθεῖσα, τὸ πρῶτον ἤδη, τὸ λεπτὸν καὶ ἱπποτικὸν τοῦ ἤθους της ἐνεστερνίσθη τὰ ἄγρια ἔνστικτα καὶ τὴν βαναυσότητα τοῦ τρόπου τῶν ὑπηκόων του γενόμενος ἐπὶ τέλους κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν των, τούτων ἕνεκεν ἐγένετο δημοτικός;

Τὴν ὑψίστην ἀδεξιότητα τῆς ἡγεμονικῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην ἀπαντήσεως, ἀντελήφθησαν ὅμως, καίπερ λίαν βραδέως, ἐν Σοφίᾳ· διὸ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τηλεγραφήματι πρὸς τὸν Παρισινὸν «Χρόνον» τῆς 3 Σεπτεμβρίου, οὗ ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω, ἀπαντῶσι καὶ δύο ἄλλαι δικαιολογίαι· ὅτι δηλονότι τὸν Ἡγεμόνα ἐξηρέθισεν ἡ παράλειψις τοῦ τίτλου «βασιλικὴ» (Ὑψηλότης) καθὼς καὶ τὸ ἀπότομον τοῦ ὕφους τοῦ πατριαρχικοῦ τηλεγραφήματος.

Ἀλλὰ καὶ αἱ δύο αὗται προφασιολογίαι ἀστοχοῦσι καθ'ὁλοκληρίαν τοῦ σκοποῦ των. Καθότι, ἡ μὲν παριστῶσα τὸν Ἡγεμόνα ὡς ἐξερεθισθέντα ἕνεκα τῆς παραλείψεως ἑνὸς τίτλου, καὶ δὴ ἐν τηλεγραφήματι, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ ἐπιλάθηται παντὸς κανόνος ἀβρότητος, εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀσύστατος, διότι τὸ πατριαρχικὸν τηλεγράφημα περιεῖχε τὸν τίτλον «βασιλικὴ» (Ὑψηλότης), ὡς δύναται πᾶς τις νὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῇ ἐπισήμῳ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» τῆς 18 Αὐγούστου, καὶ οὗ τὸ γαλλικὸν κείμενον, τὸ δημοσιευθὲν ἐν γαλλογλώσσῳ τινὶ φύλλῳ τῆς Σοφίας ἐν τῷ μέσῳ πλημμύρας παραλογισμῶν καὶ ἀνακριβειῶν σχετικῶν τόσον ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος ὅσον καὶ πρὸς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου παρουσιάσεως τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀπεσταλμένου, ὡς οἰκτρῶς παραμορφωθὲν, παραθέτομεν ἐν τῷ αὐθεντικῷ πρωτοτύπῳ ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε :

Son Altesse Royale, Le Prince

de Bulgarie.

Altesse Royale ; Le Gouvernement et le peuple Bulgares commettent, par des procédés inouïs, une flagrante injustice contre mon Eglise en Bulgarie et en Roumélie Orientale et contre la population grecque orthodoxe rélèvant, quant à la juridiction religieuse, du Patriarcat Œcuménique.

Ces actes d'injustice infligent un blâme inéffaçable à ceux qui les commettent et font souffrir très douloureusemént une population dont le grand tort est d'être attachée à la religion de ses aieux, à son Eglise, à sa nationalité.

Au nom du droit divin et de la justice humaine; au nom des droits de mon Eglise et du Saint-Siège Patriarcal, garantis par des lois sacrées et des lois politiques; au nom de la conscience agitée de la population orthodoxe et dont la foi et la patrimoine sont foulés aux pieds, je réclame qu'un terme soit mis à la persécution; que justice soit faite à mon Eglise souffrante et à mes ouailles par le rétablissement du statu quo antè, partout où il a été atteint, souillé et mis en rnines par le fer et le feu.

JOACHIM

Patriarche de Const/ple.

Ἐπίσης καὶ ἡ ἑτέρα προφασιολογία περὶ τῆς τραχύτητος καὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ πατριαρχικοῦ ὕφους ἀποδείκνυται ἐξ ἴσου ἀσύστατος. Καὶ ἐν πρώτοις, ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος ρητῶς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀπήντα εἰς τὸ πατριαρχικὸν τηλεγράφημα οὐχὶ διὰ τὸ ἀνάρμοστον καὶ τραχὺ τοῦ ὕφους, ἀλλὰ διὰ λόγους οὐσιαστικούς, ὡς περιέχον κατηγορίας ψευδεῖς καὶ συκοφαντικάς. Ἀλλ' ἐξετάσωμεν καὶ τὴν περὶ τῆς τραχύτητος τοῦ ὕφους τοῦ τηλεγραφήματος αἰτίασιν. Ἀπὸ τῆς 3 Ἰουνίου, ἄρχεται ἡ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διαβίβασις τῶν μᾶλλον ἀπαισίων εἰδήσεων ἐξ ἁπασῶν τῶν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ καὶ τῇ Ἐπαρχίᾳ ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν Κοινοτήτων. Οἱ ναοί, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἁρπάζονται, βεβηλοῦνται, σχιζομένων τῶν ἱερῶν εἰκόνων, τῶν ἀμφίων, τῶν λειτουργικῶν βιβλίων καὶ παραδίδονται τῷ σχισματικῷ κλήρῳ· αἱ σχολαί, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ κοινοτικὰ ἱδρύματα καὶ κτήματα, αἱ ἰδιωτικαὶ περιουσίαι, διαρπάζονται, ληϊλατοῦνται, καταστρέφονται· προπηλακίζονται, κακοποιοῦνται καὶ δολοφονοῦνται ἀθῷοι πολῖται εἰς οὐδένα νόμον προσκρούσαντες· πυρπολεῖται πόλις ὁλόκληρος καὶ ἐν αὐτῇ ἀπόλλυνται κατὰ δεκάδας πρὸς τοῖς ἀνδράσι, γυναῖκες, γέροντες, παιδία· ἀτιμάζονται παρθένοι· συλλαμβάνεται καὶ ῥίπτεται εἰς τὴν εἱρκτὴν, δίκην κακούργου, ὁ Μητροπολίτης καὶ σὺν αὐτῷ πληθὺς ἀθώων· ἐκβιάζονται αἱ λοιπαὶ Κοινότητες εἰς ἐκχώρησιν τῶν ἱερῶν ἱδρυμάτων των καὶ ἀναγνώρισιν τῆς Ἐξαρχίας· ἕκαστον δὲ ἀτμόπλοιον καταπλέον εἰς τὴν βασιλεύουσαν, εἶναι κατάμεστον θυμάτων, χθὲς εὐπόρων καὶ σήμερον γυμνῶν καὶ ἐκτετραχηλισμένων, ἐπικαλουμένων, ἐν γόοις καὶ στεναγμοῖς, τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ πατρός των. Καὶ ὑπάρχουσιν οἱ τολμῶντες νὰ μεμφθῶσι τὸν Πατριάρχην ἐπὶ τραχύτητι, διότι, ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων, ἀποταθεὶς μετὰ αἱμασσούσης ἐκ τῆς ὀδύνης καρδίας πρὸς τὸν ἀνώτατον Κυβερνήτην χώρας ἧς ἡ Κυβέρνησις συνέπραττε προδήλως μετὰ τῶν κορυβαντιώντων κακούργων, ἀπῄτησε παρ' αὐτοῦ οὐχὶ χάριν ἢ ἐξαιρετικόν τι προνόμιον, ἀλλ' ὅ,τι καὶ ὁ ἔσχατος χοιροβοσκὸς τοῦ Αἵμου δικαιοῦται, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ν' ἀπαιτήσῃ, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν περιφρούρησιν τῶν θεμελιωδῶν καὶ ἀναπαλλοτριώτων δικαίων παντὸς ἀνθρώπου, τὴν ἐξασφάλισιν δηλονότι τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς περιουσίας, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἑκατὸν χιλιάδων ἀθώων θυμάτων, καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ καθεστῶτος τοῦ ἠγγυημένου διὰ διεθνῶν Συνθηκῶν; Ἀλλὰ τί ἠξίουν λοιπὸν οἱ ἐν Σοφίᾳ καὶ ὁ Ἡγεμών των; μήτοι, ὅπως ὁ πολιὸς Πρωθιεράρχης τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας προσέλθῃ ταπεινὸς ἱκέτης ἐνώπιον τῆς Α. Β. Υ. καὶ ἐκλιπαρήσῃ, ἐν ταπεινῷ καὶ δουλικῷ ὕφει δίκην δουλοπαροίκου τοῦ Μεσαίωνος προσατενίζοντος τὸν φεουδαρχικόν του ἄρχοντα, ὅπως ἀγαθυνθῇ οὗτος καὶ χορηγήσῃ ὡς ἔλεος τὴν κατάπαυσιν τῶν ἁρπαγῶν, τῶν ἐμπρησμῶν, τῶν δολοφονιῶν, τῶν δηώσεων, τῶν ἐκβιασμῶν, τῶν παντοειδῶν κακουργιῶν, τῶν διαπραττομένων ἐπὶ σειρὰν ἑβδομάδων ὁλοκλήρων, ἐν μέσῃ Εὐρώπῃ, ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, τῇ ἀπροκαλύπτῳ συνενοχῇ Κυβερνήσεως, ἀπολαυούσης κατὰ τὸ Σύνταγμα, τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ὑψηλότητός του;

Ἓν τι μόνον ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἔτι νὰ προσθέσωμεν ὡς κατακλεῖδα ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω· νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἐφευρέτας τῶν ἐκτεθεισῶν προφασιολογιῶν, τῶν ὄντως πολυτίμων, ὡς παρεχουσῶν ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Διότι, πράγματι αὗται μαρτυροῦσιν, εὐγλωττότερον παντὸς ἄλλου ἐπιχειρήματος, τὴν ἐσχάτην ἀμηχανίαν καὶ τὴν ἀπελπιστικὴν ἀδιέξοδον εἰς ἣν περιῆλθον οἱ διὰ τοιούτων σαθρῶν προφάσεων ἐν ἁμαρτίαις νομίζοντες ὅτι θὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς κατασυντριβούσης αὐτοὺς βαρυτάτης ἐνοχῆς καὶ εὐθύνης καὶ θὰ ὑπεκφύγωσι τὴν δικαίαν καταδίκην ἣν ἐξήνεγκεν ἤδη κατ' αὐτῶν, ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως, ἡ κατεξαναστᾶσα συνείδησις ἁπαξάπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

*

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Ἀπὸ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῶν ἀρυόμενοι μεταδίδομεν καὶ σήμερον εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν ἐπαρχιακαῖς σημαινούσαις πόλεσι, κέντροις δηλαδὴ τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς ἐθνικῆς ζωῆς, τελεσθέντων πανδήμως ἱερῶν μνημοσύνων ὑπὲρ τῶν ἑαυτοὺς θύματα παρασχόντων

βουλγαρικῆς ἀσεβείας. Μετὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν μητροπόλεων Δέρκων καὶ Σμύρνης καὶ Σκράντα-Ἐκκλησιῶν τελεσθέντα, φόρον εὐλαβοῦς στοργῆς πρὸς τὴν μνήμην τῶν οἰκτρῶς οὕτω τὸ ζῆν ἐκμετρησάντων προσφέρουσα ἡ ὁμογενὴς ἐν Πελαγονίᾳ κοινότης, ἡ καὶ πάλιν καὶ πολλάκις τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν αὐτῆς κυρώσασα, ἐγκαίρως ἐψηφίσατο τὴν τέλεσιν ἱεροῦ πανδήμου μνημοσύνου προσκαλέσασα διὰ τῆς ἐριτίμου καὶ πατρωζούσης κοινοτικῆς ἀντιπροσωπείας τὸν πανιερ. μητροπολίτην Πρεσπῶν καὶ Λυχδοῦ κ. Γερμανόν, ὅστις ἱερουργήσας τῇ κυριακῇ, 13 λήξαντος αὐγούστου, ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς ἐν χώρᾳ ζώντων αἰωνίας ἀναπαύσεως τῶν πυρί τε καὶ μαχαίρᾳ τὴν εὐσεβῆ πίστιν αὐτῶν μαρτυρησάντων ἀδελφῶν ἡμῶν. — Ὁ μητροπολίτης Πρεσπῶν, ἐκ καθήκοντος ἱεροῦ, καὶ ἐν Κρουσόβῳ, τῇ καθέδρᾳ τῆς ἑαυτοῦ μητροπόλεως, τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐτέλεσε μνημόσυνον ἱερόν.

Τῇ 20 τοῦ λήξαντος αὐγούστου καὶ ἐν Δράμᾳ συγκινητικώτατον ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν ἀδελφῶν, λειτουργοῦντος τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Δράμας κ. Χρυσοστόμου. Κάλλιστον λόγον τὴν ἀναίμακτον προσάγων θυσίαν ἀρχιερεὺς ἐξεφώνησε προφυὲς ἀρυόμενος τὸ θέμα ἀπὸ τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκείνην τὴν ἡμέραν περὶ τῶν ἀπίστων γεωργῶν «Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ». Τὴν αὐτὴν ὁρμὴν τὴν ἀδελφοκτόνον καὶ προφητοκτόνον, τὴν ὁποίαν βλέπομεν σήμερον εἰς τοὺς πονηροὺς δούλους, τοὺς ἀχαρίστους τῆς παραβολῆς γεωργούς, ὡς εἶπεν ὁ πανιερ. μητροπολίτης ἐν τῷ λύγῳ αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν ἀντίθεον κραυγὴν ἀκούομεν πανταχόθεν, αὐτὴ πληροῖ τὰς ἀκοὰς ἡμῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας τριακονταετίας, ἰδιαίτατα δ' ἀπὸ τριῶν ἑβδομάδων. Ἐν δὲ πόλεσι μεγάλαις ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ἐναῖς, ἐπὶ τοῖς κορυφωθεῖσι βουλγαρικοῖς ἀσεβήμασιν, ἡ καρδία πάλλει σφοδρότερον καὶ ἡ ἀδελφικὴ συγκίνησις παραθερμαίνεται εἰς πᾶσαν εἴδησιν περὶ φόνων καὶ δηώσεων, ἁρπαγῆς καὶ λεηλασίας ἑλληνικῶν περιουσιῶν, ἰδίων τε καὶ κοινοτικῶν, οὐδεὶς ὀφθαλμὸς ἔμεινεν ἀδάκρυτος. Οἱ ὀρθόδοξοι τῆς Πελαγονίας καὶ τοῦ Κρουσόβου καὶ τῆς Δράμας, οἵτινες ἀπὸ τριετίας αὐτήκοοι καὶ αὐτόπται γίνονται μάρτυρες τῶν κακουργημάτων τῶν ἀσεβῶν βουλγάρων, καὶ βλέπουσιν ἀξιοδάκρυτα ἐρείπια οἰκιῶν ἄλλοτε πλουσίων καὶ ρικνὰ ἴχνη θαυμαζομένων ἄλλοτε πριουσιῶν καὶ χήρας καὶ ὀρφανὰ τῆς κακοδαιμονίας τὸν ξηρὸν ἄρτον μετὰ πολλῶν δακρύων ἀρτύοντα, συγκινούμενοι δικαίως συμμερίζονται τὴν θλῖψιν, αὐτοὶ πρόσφατα φέροντες τὰ βιαίως ἐπαγόμενα πένθη, καὶ πρόθυμοι προσφέρουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὑλικὴν ἀντίληψιν τῶν ἕνεκα θερμῆς πίστεως πασχόντων, αὐτοὶ οἱ περὶ τῆς ὑλικῆς ἑαυτῶν καταστάσεως ὀφείλοντες ἵνα σκεφθῶσι. Συνθρηνοῦντες τοῖς ἐκπατριζομένοις καὶ ταῖς ἐν χηρείᾳ ταλαιπωρουμέναις, τοῖς ἐν ὀρφανίᾳ στυγνῇ διαβιοῦσι, δέονται τοῦ τὰ πάντα ἀνεχομένου Θεοῦ ὅπως ἀναπαύσῃ τοὺς ἐν μέσῳ τῆς ἀσεβείας εὐσεβῶς αὐτὸν λατρεύσαντας καὶ ἕνεκεν εὐσεβείας οὐδεμίαν ἀναπαύσεως στιγμὴν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ εὑρόντας. Αἱ δεήσεις αὐτῶν, ἀναβαίνουσαι πρὸς τὸν θρόνον τοῦ δικαίου κριτοῦ, ἐξ οὗ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν βασιλειῶν ἐξήρτηται ἡ τύχη, ἐπισπώμεναι τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐπὶ τῶν ὀνομαζόντων αὐτοὺς χριστιανούς, δεικνύουσι πασιφανῶς ὅτι τὸ πένθος τῶν πασχόντων ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία σύμπασα συμμερίζεται τιμῶσα τὴν ἀρετὴν τῆς εὐσεβείας, ἐφ' ἧς θεμελιουμένη προάγεται θαυμασίως ἡ ἐθνικὴ τῶν λαῶν ὑπόστασις, ἐν μέσῳ συμφορῶν καὶ κινδύνων διασωζομένη καὶ μεγαλυνομένη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ἢ ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΟΥ
τῆς παρασημαντικῆς
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ*

Ἡμεῖς δὲ διαλαβόντες ἤδη περὶ τῶν τῆς πρώτης περιόδου σημαδορώνων, ὧν κατέχομεν ἐκ χειρογράφου τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱ. μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας ἄγνωστον τέως ὀνοματολογικὸν πίνακα, ὡς ἀνεπτυχθέντων καὶ ἁπλοποιηθέντων βραδύτερον, καὶ περὶ ὧν δέδοται ἡμῖν φρονεῖν ὅτι τὸ σχετικὸν τῆς παρασημαντικῆς σύστημα ἔχει βαθύτερον τὰς ρίζας αὐτοῦ, ἢ κατὰ τοὺς χρόνους Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τολμῶμεν ἐφεξῆς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ καὶ τῇ πολλαπλῇ ἀνεπαρκείᾳ ἡμῶν νὰ συμπληρώσωμεν, οὕτως εἰπεῖν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν, τὸ ἔργον τοῦ Χρυσάνθου. Ὡς πρὸς τοῦτο δὲ ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ συνταχθῶμεν πρὸς τὴν ἐπὶ Χρυσάφου ἀναφανεῖσαν **αἵρεσιν.**

Ἐκ τῆς ἄνω περὶ ὀπαδῶν τῆς **μετροφωνίας** νύξεως τοῦ Χρυσάνθου πειθόμεθα ὅτι εἶναι ἀρχαιότερον ἢ ὅσον ὑποπτεύομεν τὸ πρᾶγμα, καθ' ὃ οἱ τὴν τέχνην τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπαγγελλόμενοι ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις, παραλαβόντες παρὰ τῶν προγενεστέρων διδασκαλίαν ἀτελῆ καὶ συγκεχυμένην καὶ ἀδυνατοῦντες καὶ αὐτοὶ δι' ἔνδειαν ἐπαρκῶν γνώσεων νὰ διακρί-

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 416—418.

νωσι πολλὰ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν συμβαινόντων, ἁπλουστάτων ἄλλως καὶ φυσικωτάτων πραγμάτων, ἐξετρέποντο μὲν εἰς θεωρίας νεφελώδεις καὶ ὑπερφυσικὰς προσπαθοῦντες νὰ ἀνεύρωσι σχέσιν τῶν μουσικῶν στοιχείων πρὸς τὰ τῆς συστάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ καὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων μουσικῶν φθόγγων πρὸς τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου, ἤριζον δὲ καὶ διεφώνουν ἀλλήλοις καὶ περὶ τὸν τρόπον τῆς ἀναγνώσεως τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀσμάτων, οἱ μὲν ὑποστηρίζοντες ὡς θεμελιώδη καὶ φυσικὴν τὴν κατὰ **μετροφωνίαν** ἀνάγνωσιν, οἱ δὲ τὴν κατὰ **μέλος.**

Ἂν καὶ οἱ ὅροι **παραλλαγὴ** καὶ **μετροφωνία** καὶ **μέλος** καὶ **καλλιφωνία** ἐναλλάσσονται καὶ παρ' ἄλλοις ἄλλως ἐκλαμβάνονται τῶν ἀρχαιοτέρων, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ τοῦ ἱερομονάχου Γαβριὴλ, ὅμως ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τῇ παρὰ Χρυσάνθῳ τεξινομήσει, διατεινόμεθα ὅτι διὰ τῆς **μετροφωνίας** οἱ παλαιοὶ ἐδήλουν τὸ χορικὸν ἐκκλησιαστικὸν ἆσμα, ἤτοι τὴν κοινὴν καὶ συνήθη τοῖς πολλοῖς μελωδίαν, τὴν ὁποίαν παρεσημαίνοντο διὰ τῶν ἐν χρήσει φωνητικῶν καὶ ἀφώνων μουσικῶν σημείων δυνάμει τῶν προσωδιακῶν αὐτῶν κανόνων, ἐνῷ διὰ τοῦ **μέλους** ἢ τῆς **καλλιφωνίας** ὑπεσημαίνετο ἡ τεχνικὴ ἐκείνη ἐπεξεργασία καὶ ἐπέκτασις, τὴν ὁποίαν ὁ ψάλλων ἐποιεῖτο ἐν μονῳδίᾳ, ἔχων ὡς θέμα μὲν τὸ πρωτότυπον ἆσμα, γνώμονα δὲ τὴν προφορικὴν τοῦ διδασκάλου παράδοσιν καὶ ἐφόδιον τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ ἔμπνευσιν μετὰ τῆς χάριτος τοῦ φωνητικοῦ αὐτοῦ ταλάντου.

Ἡ κατὰ **μέλος** ἄρα ψαλμωδία ἦν ἔργον μόνων τῶν χορεχούντων ἤτοι τῶν δομεστίκων, ἐποικίλλε δὲ κατὰ τὰ εἴδη τῶν καλλιφωνιῶν, — διότι κατὰ τὸν Χρυσάφην **ἄλλος ὁ δρόμος τοῦ στιχηραρίου καὶ ἄλλος ὁ τῶν χερουβικῶν καὶ ἄλλος ὁ τῶν ἄλλων ὕμνων,** —καὶ εἶχε νόμον τὴν προφορικὴν παράδοσιν καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν ἑκάστου αἴσθημα.

Τοιαύτη δὲ οὖσα ἡ κατὰ **μέλος** ψαλμωδία, ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ὑποστῇ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τὴν ἐπήρειαν τῶν καιρῶν καὶ τῶν περιστάσεων καὶ δὴ καὶ τῶν προσώπων,—ἅτερ δὲν συνεφώνουν περὶ τὴν ἐκδοχὴν πολλῶν μελωδικῶν θέσεων ἢ γραμμῶν, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Κρουστάλλαν, ἀλλὰ συνάμα καὶ νὰ μὴ καταστήσῃ δυσχερῆ τὴν ἐκμάθησιν τῆς μουσικῆς, διότι ἕκαστος ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἐκμάθῃ ὄχι τὸ τυπικὸν καὶ σαφὲς καὶ ὡρισμένον αὐτῆς μέρος, ἀλλὰ τὸ ἀσαφὲς καὶ ἀόριστον, ὡς τὸ ὑψηλὸν καὶ τεχνικόν.

Ἂς μὴ νομισθῇ δὲ ὅτι καὶ σήμερον, καίπερ ἀλλοίων τῶν συνθηκῶν, δὲν συμβαίνει πρακπλήσιόν τι εἰς τοὺς διδασκομένους τὴν ἡμετέραν ἐκκλ. μουσικὴν, οἵτινες σπουδάζοντες περὶ τὸ μέλος ἑνὸς καλοῦ χερουβικοῦ, φωρῶνται ἀσθενεῖς περὶ τὴν μουσικὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συνήθους Ν΄ ψαλμοῦ ἢ καὶ ἄλλου τοιούτου ἐκ τῆς κοινῆς ψαλμωδίας.

Ὅτι ἡ κατὰ μέλος ψαλμωδία ὑπέστη τὴν ἕνεκα τῆς προφορικῆς παραδόσεως ἐπήρειαν τοῦ χρόνου, προχειροτάτη ἅμα δὲ καὶ ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις πρόκειντκι τὰ ὑπὸ τῶν τριῶν Ἐξηγητῶν παραδοθέντα ἡμῖν κατὰ μετάφρασιν πάμπολλα τῶν πρὸ τῆς ἁλώσεως διδασκάλων μελωδήματα, πρὸ τῶν ὁποίων ἵσταταί τις ἐνεὸς, ἀδυνατῶν ὄχι κάλλος τι καὶ ἰδέαν μουσικὴν νὰ ἀνεύρῃ ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἀτέρμονος διεξοδικότητος αὐτῶν νὰ ἐξηγήσῃ, προξενούσης ἀληθινὸν ἴλλιγγον καὶ ἀπελπισίαν, ἐκτὸς ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τῶν χρόνων ἐκείνων οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ μηδεμιᾶς μερίμνης βιωτικῆς περισπώμενοι, ὅλον αὐτῶν τὸν χρόνον ἀφιέρουν εἰς ἀκρόασιν τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἀκολουθιῶν, πανημερίως εἰ μὴ καὶ παννυχίως διεξαγομένων διὰ τοῦ τοιούτου ἄσματος.

Καὶ ἐρωτῶμεν λοιπὸν τὸν κ. Ψάχον ἢ καὶ πάντα ἄλλον ὁμόφρονα αὐτοῦ· τίνων ἐκ τῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μελωδημάτων γίνεται σήμερον χρῆσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφοῦ κατὰ πάντα καιρὸν καὶ τόπον ἰσχυριζόμεθα ὅτι οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι ἀπετέλουν τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς· ἀναντιρρήτως οὐδενός· εἰ μή που εὐαρίθμων τινῶν καὶ τούτων κατ' ἐπιτομὴν δηθεν καὶ διαμόρφωσιν τῶν τῆς ΙΗ΄ καὶ ΙΘ΄ ἑκατονταετηρίδος μουσικοδιδασκάλων, ἀφ' ὧν ἀπέρρευσε καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ ἐν χρήσει μουσικὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἴσως οἱ ἀντιφρονοῦντες ἐπιδεικτικῶς ἀντιτάξωσιν ἡμῖν ὡς πρώτυπα ἀρχαιοπαραδότου μουσικῆς τὸν γνωστὸν ὕμνον τοῦ λυχνικοῦ «Φῶς ἱλαρόν», τὰ τροπάρια τοῦ Νυμφίου καὶ τῆς Ἀκαθίστου καὶ ἄλλα τινά, ὀλίγιστα ἀτυχῶς, ἔχοντα εἶδος καὶ κάλλος μουσικόν· ἀλλὰ θὰ δυνηθῶσιν ἆρά γε οἱ κύριοι οὗτοι νὰ ἀποδείξωσιν ἡμῖν περιεχόμενα τὰ ἄσματα ταῦτα ἐν μουσικοῖς κώδιξι τῶν πρὸ τῆς ἁλώσεως χρόνων, ἐξ ὧν βεβαίως παρελήφθησαν ;

Ἐνταῦθα, ὡς βλέπει ἕκαστος, ἡ ἐξέτασις γίνεται διὰ τῆς σμίλης τοῦ τεχνίτου καὶ ὄχι διὰ τῆς φληναφίας τῶν ἀπὸ περιζώματος ἱστοριογράφων τῆς ἡμετέρας μουσικῆς.

Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

(ἀκολουθεῖ)

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ

Σήμερον διεξήχθη πανηγυρικώτερον ἢ ἄλλοτε ἡ ἑορτὴ τῆς νέας Ἰνδικτιῶνος ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ, πολλοῦ πλήθους συρρεύσαντος πρὸς ἀσπασμὸν τῆς σεπτῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου Παμμακαρίστου, ἐφ' ᾗ συνοδικῶς ἐθεσπίσθη νὰ ψάλληται ἰδία Ἀκολουθία ἐν πᾶσι τοῖς ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, εὐλογίᾳ καὶ κελεύσει τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κκ. Ἰωακεὶμ τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ συνεχοροστάτησαν τῇ Α. Θ. Π. πάντες οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ οἱ ἀρτίως ἀναδειχθέντες, ἤτοι οἱ μητροπολῖται Κυζίκου, Νικομηδείας, Πελαγονίας, Τραπεζοῦντος, Φιλιππουπόλεως, Μεθύμνης, Χίου, Μεσημβρίας, Βάρνης, Μαρωνείας, Σηλυβρίας, Γάνου καὶ Χώρας, Σισανίου, Γρεβενῶν, Δρυϊνουπόλεως, Κολωνίας καὶ Βελλᾶς. Ἡ σεπτὴ βυζαντινὴ τῆς Παμμακαρίστου Θεομήτορος εἰκὼν ἀνέκειτο ἐν τῷ σωλέᾳ ἀπέναντι τοῦ δεσποτικοῦ θρόνου, πρὸς ἀσπασμὸν τῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Α. Θ. Π. σὺν τοῖς χοροστατήσασιν αὐτῷ σεβασμ. μητροπολίταις ἀνῆλθον εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν, τῶν ψαλτῶν τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ ψαλλόντων καλοφωνικοὺς εἱρμοὺς, οὓς ἐξηκολούθησαν ψάλλοντες καὶ μέχρι λήξεως τῆς ἐν τῷ Μ. Συνοδικῷ τελετῆς. Σὺν τοῖς σεβασμ. ἀρχιερεῦσιν ἐν τῷ Μ. Συνοδικῷ παρῆσαν οἱ πανιερ. πρώην Μελενίκου κ Εἰρηναῖος, σχολάρχης τῆς Θεολογ. Σχολῆς, καὶ Σάρδεων κ. Μιχαὴλ, σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, Χαλεπίου κ. Νεκτάριος, οἱ ἐπίτροποι Ἁγίου Τάφου καὶ Σιναίου Ὄρους, τὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὑπάλληλοι τῶν Πατριαρχείων, οἱ ἐπίτροποι τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ, οἱ καθηγηταὶ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ πολλοὶ τῶν λογίων. Τὴν νενομισμένην πρᾶξιν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἀναγνοὺς ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ηὔξατο τῷ Ὑψίστῳ ὅπως στηρίξῃ ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς, ὑπέγραψαν δ' αὐτὴν πάντες οἱ συγχοροστατήσαντες αὐτῷ σεβασμ. ἀρχιερεῖς, συνοδικοί τε καὶ παρεπιδημοῦντες.

Ἡ Α. Θ. Π. ἤγγειλεν ὅτι, διαγνώμῃ συνοδικῇ καὶ ἐγκρίσει καὶ τοῦ ἐντίμου Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ταῖς πολλαῖς καὶ παρ' ἡμέραν πολλαπλασιαζομέναις ὑλικαῖς, ἠθικαῖς καὶ θρησκευτικαῖς ἀνάγκαις τῶν δυσπραγουσῶν, ἐν Μακεδονίᾳ κυρίως, ὁμοεθνῶν κοινοτήτων ἐπαρήγουσα, καὶ μὴ ἔχουσα πρόχειρα τὰ μέσα ὅπως ἐμπράκτως παραμυθήσῃ τὰ ἀναξιοπαθοῦντα ταῦτα πνευματικὰ τέκνα αὐτῆς, ἔγνω ν' ἀπευθύνῃ ἐκκλήσεις, ὁμοιοτύπους, πρὸς τὰ φιλόθρησκα καὶ φιλογενῆ αἰσθήματα πάντων ἰδίᾳ δὲ τῶν δυναμένων βοηθῆσαι τοῖς δυσπραγοῦσιν, ὅπως ἐν τινι μέτρῳ θεραπευθῶσιν αἱ κοινοτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ τῶν πασχόντων ἀνάγκαι. Ἡ Α.Θ.Π. διένειμε τὰς ἐντύπους ταύτας ἐκκλήσεις εἰς τοὺς παρευρεθέντας, σεβασμ. ἀρχιερεῖς, ἐντίμους συμβούλους καὶ πατριαρχικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες προσελθόντες ὑπέβαλον τὰς προσρήσεις καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, κατὰ τὸ κρατῆσαν ἀπὸ ἐτῶν ἱερὸν ἔθος.

*

Τὸ πλῆθος τῶν παραστάντων ἐν τῷ ναῷ σήμερον, ὧν μεταξὺ καί τινες ἐκ τῶν πασχόντων καὶ ἀκουσίως ἐκπατριζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἡ συρροὴ πρὸς προσκύνησιν τῆς σεπτῆς εἰκόνος τῆς Παμμακαρίστου Θεομήτορος, προκειμένης εἰς ἀσπασμὸν τοῖς πιστοῖς ἀπὸ πρωΐας ἄχρις ἑσπέρας ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἠνεωγμένῳ χάριν τῶν προσκυνητῶν, ἡ ἔκκλησις πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ὅπως συνδράμωσι τοῖς ἐν ἀνάγκαις, σημασίαν προσδίδουσιν ἰδιαιτέραν εἰς τὴν διπλῆν τῆς σήμερον ἑορτήν. Δέον νὰ σημειώσωμεν ἐπίσης ὅτι, τὸ πρῶτον, μετὰ μακρὰν διακοπὴν, ὑπέγραψαν τὴν πρᾶξιν τῆς Ἰνδίκτου πάντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιερεῖς, εὐχόμενοι, ἐπὶ τῇ διπλῇ ἑορτῇ, ὑπέρ τε τῆς εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ὑπὲρ τῶν ζώντων ὀρθοδόξων καὶ τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κοιμηθέντων, ὧν μεταξύ εἰσι καὶ οἱ βιαίως ἄρτι τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντες καὶ στερηθέντες κηδείας καὶ ταφῆς ἴσως.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ

Μετὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἰνδικτιῶνος, ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῆς πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς συνεκάλει τοὺς φιλομούσους εἰς τὴν μεγάλην αὐτῆς αἴθουσαν. Προΐστατο τῆς τελετῆς ὁ παναγιώτατος οἰκουμε-

νικὸς πατριάρχης εὐλογῶν τοὺς ἐν τῇ παλαιφάτῳ σχολῇ διδάσκοντας καὶ διδασκομένους. Παρίσταντο οἱ σεβ. μητροπολῖται Πελαγονίας, πρόεδρος τῆς ἐφορίας, Φιλιππουπόλεως, Χίου, Μεσημβρίας, Βάρνης, Μαρωνείας, Γάνου καὶ Χώρας, Γρεβενῶν, Σισανίου καὶ πρώην Μελενίκου, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Σιναίου ὄρους, οἱ ἔφοροι, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς καὶ ἱκανοὶ τῶν λογίων. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν, ὃν ἔψαλεν ἡ Α. Θ. Π. μετὰ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Μαρωνείας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σάρδεων καὶ σχολάρχης ἀνήγγειλεν ἀπὸ τοῦ βήματος τὰ ὀνόματα τῶν ἐφέτος ἀπολυθέντων 3 ἱ τελειοδιδάκτων εἶτα δὲ καὶ τῶν ἐν ἑκάστῃ τάξει ἀριστευσάντων. — Ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων καὶ ταμίας τῆς Σχολῆς κ. Ι. Κ. Χατζόπουλος ἐξέθηκεν ἐν ὀλίγοις εὐλήπτως τὴν οἰκονομικὴν τῆς Σχολῆς ἡμῶν κατάστασιν κατὰ τὸ λῆξαν χθὲς σχολικὸν ἔτος, εὐάρεστον οὖσαν καὶ μέλλον οἰκονομικῆς εὐεξίας προεπαγγελλομένην. — Ἡ Α. Θ. Π. νῦξατο πατρικῶς πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἐργαζομένοις ἵνα καὶ κατὰ τὸ νῦν ἀρχόμενον ἔτος ἄνωθεν ἐνδυναμούμενοι προαγάγωσι τὸ ἔργον, ὅπερ ἀπὸ τετρακοσίων καὶ πεντήκοντα μετὰ τὴν ἅλωσιν ἐτῶν ἐπιδιώκει ἡ Σχολή.

Οἱ ἐφετεινοὶ τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς εἰσὶν οἱ ἑξῆς, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν· λαβόντες 17 μὲν τὸν βαθμὸν **ἄριστα,**

Ἀλέξανδρος Ραφαηλίδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Ἀναστάσιος Βαλασιάδης ἐκ Μετρῶν Θράκης—Γαβριὴλ Κουρκουλίδης ἐκ Μαδύτου Θράκης—Γεώργιος Χρυσογόνης ἐκ Καστανεῶν Θράκης—Δημήτριος Γαβριηλίδης ἐκ Μαρωνείας Θράκης—Ζωγράφος Βοζικιάδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Θεόδωρος Παπαδημητρίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Κλεάνθης Παπᾶ ἐκ Δυρραχίου—Κυριακὸς Λαζαρίδης ἐξ Ἰνεπόλεως—Κυριακὸς Σαραϊδάρης ἐκ Σινώπης Εὐξείνου—Μενέλαος Σεβαστιάδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Μιχαὴλ Καραβίας ἐξ Ἰθάκης—Σεραφεὶμ Χαραλαμπίδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Σέργιος Μαυρίδης ἐκ Χιλῆς Εὐξείνου—Τιμόθεος Εὐαγγελινίδης ἱεροδιάκονος ἐκ Μυτιλήνης—Χαραλάμπης Πλακούδης ἐκ Μαδύτου Θράκης—Χαραλάμπης Σγουρίδης ἐκ Περάμου Κυζίκου.

τὸν βαθμὸν **πάνυ καλῶς** 16,

Ἀλέξανδρος Γεωργιάδης ἐκ Ραιδεστοῦ Θράκης— Ἀλέξανδρος Μαστραλέξης ἐκ Τριγλείας τῆς Βιθυνίας — Ἀντώνιος Σιώτης ἐκ Τήνου—Γρηγόριος Κιτσάτης ἐκ Πολυτσάνης τῆς Ἠπείρου—Δημήτριος Μέλας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Δημήτριος Παπαβασιλείου ἐκ Τριγλίας τῆς Βιθυνίας—Ἐλευθέριος Πλοῦμος ἐκ Λεωνιδίου (Κυνουρίας)—Θεμιστοκλῆς Χρυσοβέργης ἐκ Καλλιπόλεως Θράκης—Ἰορδάνης Παπαδόπουλος ἐκ Καλολίμνου Προποντίδος—Κωνσταντῖνος Κόγιας ἐκ Καστανιᾶς Θεσσαλίας—Νικόλαος Παπακαλλινίκου ἐκ Χιλῆς Εὐξείνου—Ξενοφῶν Κυριακίδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Ὀδυσσεὺς Σανταλτζίδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Ὅμηρος Γκιουλόγλους ἐκ Προύσης—Στυλιανὸς Παπαδόπουλος ἐκ Βουλιαρατίου Ἠπείρου—Στυλιανὸς Σουτόπουλος ἐκ Καρίσσης.

καὶ τὸν βαθμὸν **καλῶς,**

ὁ Ἐμμανουὴλ Λαιλιάδης ἐκ Κων]πόλεως.

Ἐκ τούτων ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς μαθήμασιν ἔλαβον 16 μὲν τὸν βαθμὸν **ἄριστα,**

Γαβριὴλ Κουρκουλίδης—Γεώργιος Χρυσογόνης—Δημήτριος Γαβριὴλ—Δημήτριος Μέλας—Ζωγράφος Βοζικιάδης—Κυριακὸς Λαζαρίδης—Μιχαὴλ Καραβίας—Νικόλαος Παπακαλλινίκου—Ὀδυσσεὺς Σανταλτζίδης—Ὅμηρος Γκιουλόγλους—Σεραφεὶμ Χαραλαμπίδης—Σέργιος Μαυρίδης—Στυλιανὸς Παπαδόπουλος—Τιμόθεος Εὐαγγελινίδης διάκονος—Χαραλάμπης Πλακούδης—Χαραλάμπης Σγουρίδης·

9 δὲ τὸν βαθμὸν **πάνυ καλῶς,**

Ἀλέξανδρος Γεωργιάδης—Ἀλέξανδρος Μαστραλέξης—Δημήτριος Παπαβασιλείου—Ἐλευθέριος Πλοῦμος—Ἰορδάνης Παπαδόπουλος—Κλεάνθης Παπᾶ—Κωνσταντῖνος Κόγιας—Ξενοφῶν Κυριακίδης—Στυλιανὸς Σουτόπουλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος. — Τῷ σαββάτῳ παρασταθεὶς ἐπὶ Συνόδου πυχαρίστησε δεόντως ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντῖνος, ὃς ἐποιήσατο καὶ τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, κατὰ τὸ μέγα μήνυμα. — Χθὲς ἐπέστρεψεν ἐκ Συκῆς τῆς Βιθυνίας ὁ ἐπ' ἀδείᾳ μεταβὰς ἐκεῖ σεβασμ. μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Κωνσταντῖνος.

Κοινὴ συνεδρία.—Τῇ δευτέρᾳ, 28 λήξαντος, συνῆλθον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰς συνεδρίαν κοινὴν ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις ἐπιτροπείας πρὸς εἴσπραξιν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ θυμάτων. Τὴν ἐπιτροπείαν ταύτην ἀποτελοῦσιν, ὑπὸ πρόεδρον τὸν πανιερ. μητροπολίτην Φιλιππουπόλεως κ. Φώτιον, οἱ ἐρίτιμοι κκ. Λ. Γ. Ζαρίφης, Εὐστ. Εὐγενίδης, Ἀριστείδης βέης Κυριακοῦ, Ἀσημάκης Χατζόπουλος, Ἀλεξ. Δ. Φωτιάδης, Κωνσταντ. Βλαστάρης, Ι. Κ. Ἡλιάσκος, Σόλων Καζανόβας, Θ. Κουρτζῆς, Ἀλεξ. Σινιόσογλους, Ἀντ. Καλβοκορέσης, Μικὲς Παπαδόπουλος, Σωτήριος Σπυρίδων, Π. Γ. Χρυσὸς, Σπυρίδων Ἀθ. Σιδερίδης, καὶ οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου κκ. Γ. Κάρταλης καὶ Φρ. Δ. Μεζίκης. Πᾶσι δ' ἀπεστάλησαν καὶ τὰ πιττάκια τῆς ἐκλογῆς.

Ἔκτακτος ἐπιτροπεία.—Προχθὲς συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν ἡ τετραμελὴς ἔκτακτος ἐπιτροπεία διασκεψαμένη περί τινων δημοσιεύσεων.

Μητρόπολις Κρήνης.—Ἀπὸ τῆς 28 λήξαντος αὐγούστου διέμενεν ἐν Σμύρνῃ, κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς πόλεως ταύτης, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Κρήνης κ. Θεόκλητος, ἕνεκεν ὑποθέσεων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ.

Ὀνομαστικαὶ ἑορταί.—Τῇ τετάρτῃ, μνήμῃ Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν ἄγοντι σεβασμ. μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης κ. Ἀλεξάνδρῳ. Τηλεγραφικῶς ἐπίσης ηὔξατο τὰ δέοντα τοῖς ἐν τοῖς προκστείοις καὶ ταῖς νήσοις διαμένουσιν ἐξοχ. Ἀλ. Ζωηρῷ πασᾷ, Ἀλ. Μαυρογένῃ βέῃ, Ἀλ. Παντζίρῃ βέῃ, Ἀλ. Σινιόσογλου ἐφέντῃ, καὶ τοῖς ἀξιοτίμοις κκ. Ἀλ. Δ. Φωτιάδῃ καὶ Ἀλ. Μελαχροινῷ, ἰατρῷ· καὶ διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. ἀρχιδιακόνου τῷ ἐξ. Ἀλ. Καμπούρογλου πασᾷ, Ἀλ. Γάγκῳ, Ἀλ. Ναούμ καὶ Ἀλ. Δεβετζῇ.

Πρόνοια ὑπὲρ τοῦ κλήρου.—Ὁ παρ' ἡμῖν ἐπί τινα καιρὸν διαμείνας (ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου) πανοσ. σύγκελλος κ. Πάϊσιος ἀπῆλθε προχθὲς εἰς Σμύρνην, διορισθεὶς ὡς ἐφημέριος παρά τινι νεῷ. Περὶ τοῦ συγκέλλου κ. Παϊσίου ξένη τις ἐφημερὶς ἔγραψε πρὸ διμηνίας εἰδήσεις τινας, αἱ, κατ' εὐτυχίαν, ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι.

Βιβλία συνιστώμενα.—Ὁ ἐλλόγιμος ἐν τῇ Ριζαρείῳ ἐκκλησιαστικῇ σχολῇ καθηγητὴς κ. Φίλιππος Π. Παπαδόπουλος ἀγγέλλει προσεχῶς τὴν ἔκδοσιν «Θεολογικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας», ἧς ἀντίτιμον ὡρίσθη τρία φράγκα. Ὁ κ. Φίλιππος Παπαδόπουλος ἐδίδαξε τὸ μάθημα τοῦτο ἔν τε τῇ Θεολογ. σχολῇ τῆς Χάλκης καὶ τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ, πιστεύομεν δ' ὅτι καὶ ἡ «Θεολογ. Ἐγκυκλοπαιδεία», καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ συγγράμματα αὐτοῦ, πρόθυμον εὑρήσει παρ' ἡμῖν ὑποστήριξιν, καθὸ πραγματευομένη περί τε τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν κλάδων αὐτῆς, ἐξηγητικοῦ, ἱστορικοῦ, θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ. Τὸ βιβλίον ἐστὶν ὠφέλιμον παντὶ λογίῳ χριστικνῷ, ἰδιαζόντως δὲ τοῖς ἕλλησι σπουδασταῖς τῆς θεολογίας.

Περιοδευταί.—Ἐπέστρεψε μετὰ βραχεῖαν ἐν Μιτυλήνῃ διαμονὴν εἰς Ἔφεσον ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως κ. Ἀρσένιος.

Ἅγιον Ὄρος.—Ἀφίκοντο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς Θεσσαλονίκην, χάριν μοναστηριακῶν ὑποθέσεων, οἱ ἐκ τῶν ἐγκρίτων μοναχῶν τῆς ἱερᾶς μονῆς Σταυρονικήτα ὁσιώτατοι πατέρες Γαβριὴλ καὶ Ἱερεμίας διάκονος.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.—Παρεπιδημεῖ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ τῆς ἐκκλησιαστ. ἡμῶν μουσικῆς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἀθηνῶν διδάσκαλος κ. Κ. Ἀλ. Ψάχος.—Ἐπανῆλθε δ' ἐκ Κρήτης, μετὰ ἑπταετῆ περίπου διαμονήν, ὁ κ. Δημ. Μπαλαμπάνης, εὐδοκίμως διατελέσας ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης πρωτοψάλτης τοῦ μητροπολιτικοῦ νεῶ καὶ διδάσκαλος τῆς ἐκκλησ. μουσικῆς ἐν τῷ ἐκεῖ γυμνασίῳ. Ἀμφότεροι οἱ συμπολῖται μετὰ ζήλου καὶ καρποφόρως ἐπετέλεσαν ἄχρι τοῦδε τὸ πρὸς τὸ πατρῷον θησαύρισμα, τὴν ἱερὰν ἡμῶν μουσικὴν, καθῆκον, ἐπαίνων ἄξιοι ἀναδειχθέντες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἐκδοθέντος ἔν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐκλήθησαν νέα μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ τῶν ἀποχωρούντων τεσσάρων, οἱ πανιερ. ἐπίσκοποι Εὐρυτανίας κ. Σεραφείμ, Κυθήρων κ. Εὐθύμιος, Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος, καὶ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθύμιος.

Μητρόπολις Ἀθηνῶν.—Διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐν τῷ «Ἱερῷ Συνδέσμῳ» ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος ἐπιβάλλει τοῖς ὁσιωτάτοις μοναχοῖς, ὅσοι διαμένουσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὡς νωκόροι ἢ καὶ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, ὅπως μέχρι τῆς 25 αὐγούστου καταλίπωσι τὰς πόλεις ταύτας ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς μονὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπι-

βληθῶσιν ἐπὶ τῶν παραβατῶν τῆς διαταγῆς αἱ κανονικαὶ ποιναί.

Μέριμνα περὶ τῆς αὐστηρᾶς τελέσεως τῶν μυστηρίων. — Ἡ ἀπὸ 18 φεβρουαρίου 1904 συνοδικὴ ἐγκύκλιος «πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ κράτος σεβ. ἱεράρχας» περὶ ἐξομολογήσεως ἀναδημοσιεύεται καὶ πάλιν, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῇ. Συνιστᾶται δι' αὐτῆς τοῖς μὲν πνευματικοῖς ἡ αὐστηρὰ τήρησις τῶν περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διατεταγμένων, τοῖς δὲ πανιερ. ἀρχιερεῦσιν ἡ διὰ ποιμαντικῶν ἐγκυκλίων καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἱεροκηρύκων ἐξήγησις τῆς θειότητος τοῦ μυστηρίου, εὐλαβῶς τελουμένου καὶ οὐχὶ ἐν ἀμελείᾳ.

Κήρυγμα τοῦ θείου λόγου. — Τὸ καθῆκον τοῦ κηρύττειν τὸν θεῖον λόγον ἐκπληροῦται ἐν Κερκύρᾳ μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ παραδειγματικῶς. Ἐκτὸς τοῦ σεβ. στμ. ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Σεβαστιανοῦ, κηρύττοντος τακτικῶς ὁσάκις ἀνὰ τὰ χωρία περιοδεύει καὶ ὁσάκις ἐν τῇ πόλει λειτουργεῖ, κηρύττουσι τὸν θεῖον λόγον ὁ αἰδεσ. ἱεροκήρυξ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς κ. Κ.Πρίφτης, οἱ πανοσιολογ. ἱερομόναχοι κκ. Σ. Κροκίδας καὶ Νικηφόρος Ἀρμένης, καὶ οἱ αἰδεσιμ. πρεσβύτεροι κκ. Α. Λευθεριώτης καὶ Μ. Κοσκινᾶς. Ἡ ταῦτα μετ' εὐφροσύνης ἀναγγέλλουσα «Φωνὴ τοῦ Λόγου» παρατηρεῖ ὅτι, σχετικῶς πρὸς ἑτέρας ἐπαρχίας, ἱκανῶς ἀκμαῖον ἐν Κερκύρᾳ τηρεῖται τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, καὶ ἱκανὴ παρατηρεῖται θρησκευτικὴ ζωὴ καὶ κίνησις, τοῦ πανιερ. ἀρχιεπισκόπου μοχθοῦντος πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ κλήρου καὶ βελτίωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, καίτοι παλαιει καθ' ἑκάστην κατ' ἀντιθέων διδασκαλιῶν καὶ συστημάτων, οἷον πρὸς μασόνους, πρὸς πνευματιστὰς καὶ τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Ἑλληνικὴ κοινότης Μάντζεστερ. — Ἐκ τοῦ «Μετανάστου» — ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἀπὸ διετίας ἐν Λόουελλ — μανθάνομεν ὅτι ὁ ἐπὶ μῆνας ὀκτὼ διατελέσας ἐφημέριος παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κοινότητι τῆς πόλεως ταύτης πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀμβρόσιος Πκρασχάκης ἐκλήθη προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος τῆς πόλεως Μάντζεστερ (Ἀμερικῆς).

Ἑλληνικὴ κοινότης Κέϊπ-Τάουν. — Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Κράτος» (Ἀθηνῶν) ἐκ Κεϊπτάουν ἀναγγέλλει νέαν περιοδείαν ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀφρικῇ κοινότητας τοῦ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Στεφάνου Μακαρόνη, προϊσταμένου Κεϊπτάουν, ἐπισκεψαμένου τὴν ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν κοινότητα Σκλύσβογρι, λειτουργήσαντος ἐν οἴκῳ τινι προσευχῆς, ποιησαμένου καὶ δημοσίαν τινὰ διάλεξιν. Ὁ πανοσιολογ. κ. Στέφανος, πενθήμερον διαμείνας μεταξὺ τῶν ἑξήκοντα ἑλλήνων ὀρθοδόξων τῆς πόλεως ταύτης, ἦλθεν εἰς Οὐμταλί, ὅπου πεντήκοντα διαμένουσιν ὁμογενεῖς· συλλέξας δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐν Κεϊπτάουν ὀρθοδόξου ναοῦ 80 λίρας ἀγγλικὰς ἐν Σκλύσβογρι καὶ ποσόν τι ἐν Οὐμταλί, ἀπῆλθε πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Βέϊραν καὶ Μεσσαϊνέσσῃ ὁμογενῶν. — Αἱ εὐχάριστοι εἰδήσεις αὗται τεκμηριοῦσι τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀφρικῇ ὁμογενῶν, οἵτινες ἀρκετὰς παρέχουσιν ἀποδείξεις τοῦ φίλτρου αὐτῶν πρὸς τὸ ἐπιφανεστάτην φυλήν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ὑποστηρίζοντες ὑλικῶς πάντα παρ' ἡμῖν κοινωφελῆ θεσμὸν καὶ τιμῶντες ἐν τῇ ἀπωτάτῃ ταύτῃ ἄκρᾳ τῆς ἀφρικανικῆς ἠπείρου τὸ ὄνομα τοῦ ὀρθοδόξου ἕλληνος.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀρ. 59 καὶ ἡμερομ. 27 ἰουλίου 1906 ἀποφάσεως.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὸν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ 207 τῶν Ὁδηγιῶν.

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφαίζον παμψηφεί,

Δέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπ. ἀριθ. πρωτ. 2752 καὶ ἡμερομ. 15 μαρτίου 1906 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τοῦ Λουδοβίκου Ἰβάνοβιτς Χμελένσκη κατὰ Αἰκατερίνης Γρηγόρεβνας Μιτιούσνας ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην κατὰ τὸ θέμα τῆς ἀπὸ τοῦ 1895 ἐγκαταλείψεως ὑπὸ τῆς ἐναγομένης τοῦ ἐν Ὀδησσῷ συζυγικοῦ οἴκου καὶ τῆς διανυκτερεύσεως ἔκτοτε εἰς ξένους οἴκους πλὴν τοῦ τῶν γονέων καὶ ἐν ξένοις μέρεσιν, ἄκοντος καὶ ἀγνοοῦντος τοῦ ἀνδρός·

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον διαλυτέον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν τε ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως», καὶ τῆς ἐν Ὀδησσῷ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νόβοε Ὀμποζρέεια» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῇ ἐναγομένῃ, ὡς ἡττηθείσῃ ἐν τῇ δίκῃ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια πεντακόσια δέκα (ἀρ. 510) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν. 2

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος.**

Ὁ Ἁγος γραμματεὺς

Ἀριόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

Ὑπεύθυνος Ἰ. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π.Ψ. 726847